

فَرْمَانُ پَيَامِبَرِ (ص) بِرَأْيِ درِيَافَتِ زَكَاتٍ

پس از آن که آیه زکات و لزوم اخذ آن از مسلمانان بر پیامبر صلی الله علیه و آله نازل گردید:

پس از آن که آیه زکات و لزوم اخذ آن از مسلمانان بر پیامبر صلی الله علیه و آله نازل گردید: «إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفَقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَالَمِلِينَ عَلَيْهَا...».[۱]

پیامبر صلی الله علیه و آله دستور داد که از دارایی های مسلمانان، مالیاتی به عنوان "زکات" و "صدقة" دریافت کرده و در امر حکومت اسلامی و هزینه کردن در مواردی چون تامین معيشت مستمندان، آزادی برداگان، تامین رهگذران و امانده، کمک به بدھکاران و رشکسته و تالیف قلوب دشمنان و امثال آن ها مصرف نمایند.

بدین منظور در نخستین روز ماه محرم سال نهم هجری، عاملان و کارگزارانی برای این امر برگزید و آنان را با توصیه های خاصی به سوی مناطق مختلف حکومت اسلامی گسیل داشت.

برخی از مسلمانان به محض دریافت پیام رسول خدا صلی الله علیه و آله زکات دارایی های خویش را به ماموران حکومتی پرداختند ولی برخی دیگر به خاطر حرص و طمع ورزی به مال دنیا و یا عدم درک کامل اسلام و نداشتن ایمان باطنی از پرداخت زکات امتناع کرده و حتی برخی از طوایف مانند طایفه بنی تمیم آماده درگیری و نبرد با ماموران حکومت اسلامی شدند.[۲]

به هر روی، رسول خدا صلی الله علیه و آله با تلاش فراوان و پیگیری های مستمر، موفق گردید فرهنگ زکات و صدقه را در اسلام و در میان مسلمانان رایج گردانیده و همگان را از نعمت آن برخوردار گرداند.

پی نوشته ها:

1. سوره توبه، آیه 60.

2. المغازی (واقدی)، ج 2، ص 973 و ص 1084؛ منتهی الامال (شیخ عباس قمی)، ج 1، ص 89.

منبع: روز شمار تاریخ اسلام، سید تقی واردی، جلد اول، ماه محرم